

[Forsvarsministeren]

verdenskrig – som er besatte. Det er altså en styrke, som skal bruges til at slå igennem de steder, hvor der er fremmede tropper. Det er en styrke, som godt nok også kan komme til Danmark til forsvar af Danmark, uden at der på det tidspunkt behøver at være fremmede styrker i landet.

At hr. Gert Petersen tager det som udtryk for, at vi har forladt stationeringspolitikken, er ukorrekt. Vi har bare – og det er det, det radikale parti altså ikke ønsker at være med i – fulgt den linje op, at forudsætningen for overhovedet – hvis vi skal snakke forstærkninger; ellers skal vi holde op med at snakke forstærkninger – at få disse forstærkninger er, at de får rimelig mulighed for at komme i land det sted, hvor de skal være med til at forstærke.

Til hr. Arentoft vil jeg godt sige, at den private undersøgelse, hr. Arentoft hentyder til, ikke er en privat undersøgelse. Problematikken undervandsbåde eller ikke undervandsbåde er noget, der er rejst i 11 mands udvalget, og det er noget af det, vi vil se på.

Med hensyn til depoter til tungt materiel sagde hr. Steen Folke, at jeg var lidt uklar, idet jeg ikke havde skrevet eller sagt, at der ikke kom depoter til tungt materiel. Der står i min tale i dag, og der står også i det stykke papir, hr. Steen Folke har modtaget i forsvarsudvalget, at vi faktisk først på det tidspunkt, hvor vi kan, om jeg så må sige, erklære sagen så langt fremme, at der eventuelt skal forhandles med England og eventuelt USA, præcist kan sige, hvad det er for depotsituationer, vi eventuelt kommer ud for. Her har vi altså en mulighed, og jeg har oven i købet sagt i forsvarsudvalget, at det er klart, at det vil blive bragt op i forsvarsudvalget til drøftelse og, hvis det måtte være nødvendigt, naturligvis også i det udenrigspolitiske nævn. Længere synes jeg ikke vi kan gå, når vi ikke ved, hvad det er for ting, vi snakker om. Det, jeg har sagt, er, at der er intet, som overhovedet tyder på, at der bliver tale om depoter til det, man kalder tungt materiel, eller til nye områder, men nok til en lille udvidelse på de områder, vi har talt om i dag.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det er åbenbart nødvendigt, at vi gentager os selv og hinanden lidt.

Det, der er nedfældet i betænkningen fra 1973, og som har været grundlaget for dansk forstærkningspolitik, indtil man skrider fra 1977 og frem til nu, er to forhold. For det første, at man i fredstid skulle forberede at gennemføre visse praktiske foranstaltninger for at kunne modtage forstærkninger. Det vedstår vi, den sætning har vi været med til at indføje. Men under dække af den formulering forsøger ministeren nu først at smugle flyaftalen ind uden egentlige beslutninger af politisk karakter, og derefter konstaterer han, at så kan vi godt skride videre eller, som han siger, følge linjen op. Må jeg spørge, om ministeren mener, at han under dække af disse 4 linjer om i fredstid at forberede modtagelse af forstærkninger også kan beslutte sig for at trække fremmede tropper til Danmark i fredstid? Hvor er grænsen for, hvad man kan tillade sig under dække af disse 4 linjer? Jeg vedstår, at vi er skræmt af, at regeringen først med flyaftalen og nu med den videre optrapning bruger disse linjer for at få tingene eskaleret i dølgsmål, for det er jo det, man gør. Det er den ene ting.

Den anden ting, vi har diskuteret i forbindelse med betænkningen fra 1973, er den ændring, at man nu i fredstid skal kunne tilkalde forstærkninger. Forsvarsministeren sagde i sit første indlæg: vil vi virkelig sidde med hænderne i skødet? Det var en kritik af mig, men det var først og fremmest en kritik af forsvarsministeren selv og de partier, som har ment, at indtil 1977–78 var den formulering, som står i betænkningen fra 1973, god nok. Det er ikke vores opfindelse, det vil jeg godt sige. Vi har stemt for den i sammenhæng med andre ting i forsvarsloven. Er den forstærkningspolitik, der har været gældende indtil 1977–78, og som nu endelig konfirmeres, og hvorefter man i fredstid kan modtage fremmede styrker, det første udtryk for, at der føres en realistisk forstærkningspolitik i Danmark? I så fald er kritikken altså vendt mod forsvarsministeren selv, mod hans forgængere, andre ministre og tidligere regeringer, ikke mod os.

Denne debat er jo uinteressant, som andre har konstateret, derved, at man ikke fra flertallets side vil acceptere, at dette er en sag, der vedkommer den danske offentlighed. Jeg tror, at man overser noget helt centralt i den politiske udvikling her i landet, i Europa og i USA i den slags spørgsmål. Hvis vi ikke